

Jaimal Singh v. Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee
and another (S. S. Sandhwalia, C.J.)

10. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।
ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ: ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਡੀ.ਐਸ. ਟੀਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1976 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 145 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1980

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ VIII)— ਧਾਰਾ 87, 88(3) ਅਤੇ 142— ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ— ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਮੇਟੀ- ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ- ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ- "ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਧਾਰਾ 88(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ- ਕੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ

ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਗੜਬੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਖਰਚਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਡੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਤਨ wide ਰੇਂਜਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

Jaimal Singh v. Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee
and another (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 87 (3) (ਏ) ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। 3,000, ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸਦੀ ਆਮਦਨ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (3), 7 (5) ਅਤੇ 10(3) ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਨੂੰਨ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਪਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4)।

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ, 1976 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸ਼ਾਂਤ ।

1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਆਰ.ਐਸ. ਮੋਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ,!, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ

1.) ਕੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਆਈ (ਐਲ) (ਏ) ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? - ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

2. ਟੀ-ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਲੀਲੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖੰਡਤ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਇੱਕ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਪੇਖਿਕ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਇੱਥੇ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤਪੁਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ 22 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਆਦਿ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ -

ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਰਿਕਾਰਡ ਆਦਿ ਦਾ ਪੂਰਾ ਚਾਰਜ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

1 ਜੇ

3. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ *ਇਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।*

4. ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਅੱਠ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਹੈ: -

5. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ *ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।* ਨੰ: 1008-ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮਿਤੀ 22 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 5 ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ?

ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 100000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਵੱਧ ਸੀ। 3,20TJ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੁੱਚੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ - ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, (1) 'ਤੇ ਮੁੱਢਲਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ ਸੀ।

3. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨਾ ਜਾਂ ਖਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

4. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ 88 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 87(1)(a) ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮਨੋਨੀਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3,000, ਹੇਠਲੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਇਸ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਵਿਚ ਚਾਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ

(1) 1965 ਦੇ ਪੀਏਓ 177 ਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3), 7(5) ਅਤੇ 10(3) ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88(3) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

5. ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਖੋਜ ਨਿਬੰਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ? ਸਿਧਾਂਤਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਢਿੱਲੋਂ, ਜੇ.

“ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਨਾ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ. ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ

**Jaimal Singh v. Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee
and another (S. S. Sandhwalia, C.J.)**

ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਸੰਜੋਗ ਹੈ। ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅੰਤਮਤਾ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 88 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

6. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਰਥਕ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਦਰਅਸਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਉਲਟ ਜਾਂ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ (1 ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8. ਕਾਨੂੰਨੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਠੁਕਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਧੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਉਪਰ ਸੀ। 3,000 ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

9. ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 5 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ/ਐਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੰਗਤਪੁਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/2 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਿਹੜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੁਦ ਗਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ 25 ਜੁਲਾਈ 1974 ਦੀ ਨੁਮਾਇਸ਼ P/3 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਸਿਰਫ 1000 ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,400 ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੋਲ 10 ਕਿੱਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨਾਲ ਜ਼ਿਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ, 2 ਕਿੱਲੋ 1 ਕਨਾਲ, ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 650 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਤਮ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਜਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ੁਭ ਦਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਕਣਕ ਅਤੇ ਆਟੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਨਕਦ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਨਹਿਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। 320 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੱਲੋ ਕਿਰਾਇਆ। ਇਹ ਆਮ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 10 ਕਿੱਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 3,200 ਰੁਪਏ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 3,000 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਮੇਟੀ ਸਿਰਫ ਚੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ - ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। 3,000 ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ - ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 1 ਚੁਣੌਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇਵਾਂ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। FAO ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ ਐਸ ਕੰਗ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Jaimal Singh v. Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee
and another (S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਜੇ. ਜੇ.

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5194।

9 ਮਈ 1980 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਅਟਾਰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ 1960— ਨਿਯਮ 5, 9 ਅਤੇ 12— ਹਰਿਆਣਾ ਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸ (ਗਰੁੱਪ ਏ) ਨਿਯਮ, 1979— ਨਿਯਮ 9 ਅਤੇ 19— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 309— ਨਿਯਮ 1960 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ - 1979 ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ - 1960 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ- 1979 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਅਤੇ 19 - ਕੀ ਵੈਧ ਹਨ- ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ - ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਲੀਗਲ ਸਰਵਿਸ (ਗ੍ਰੁੱਪ ਏ) ਨਿਯਮ, 1979 ਦੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 19(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 19 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਯੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।